

Blistavo,
šljašteće, veštičje...

Postoji svet gde žive veštice,
duboko dole ispod odvodnih cevi...

Veja Smaštica ne zna ništa o tome.
Bar dok joj veličanstvena vija ne
objasni da je i ona veštica i ne
odvede je u Blistograd da učestvuje
u Ratovima veštica, takmičenju
prepunom zagonetki!
Prepunom čudnih veštica!
A tu je i jedna ogromna cipela.

Da li je Veja u stanju da pobedi?
To je MALO VEROVATNO.

ProPolis
BOOKS

www.propolisbooks.com

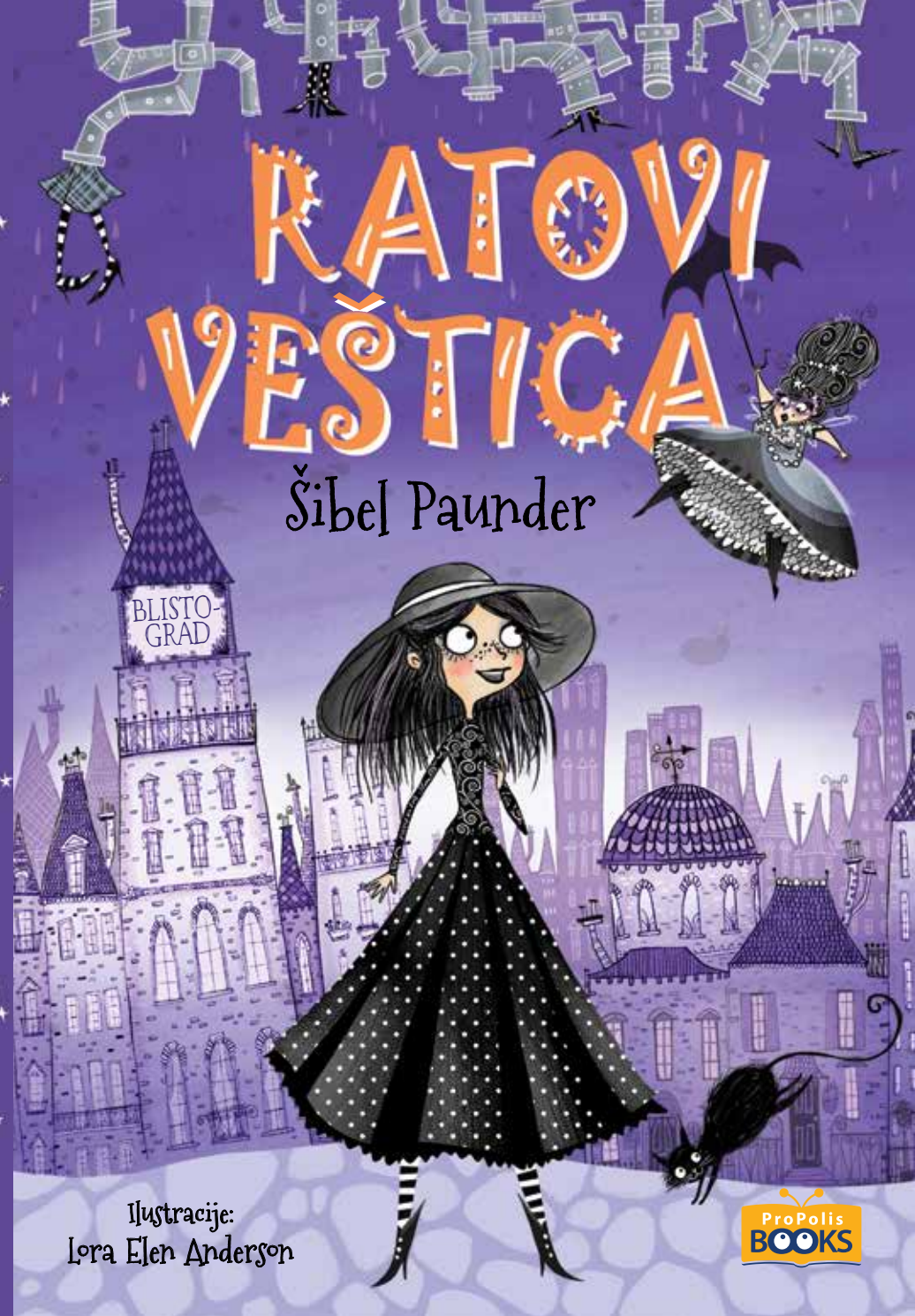
RATOWI VEŠTICA

Šibel Paunder

ProPolis
BOOKS

RATOWI VEŠTICA

Šibel Paunder

Ilustracije:
Lora Elen Anderson

ProPolis
BOOKS

Drage počasne veštice
koje živite iznad cevi,

Zahvaljujem vam što
ste pročitale ovu knjigu.
Nadam se da ste uživale i
da Viki nije bila preterano
nepodnošljiva.

VIKI JE NAJBOLJI LIK U
OVOJ KNJIZI I SVI TO
MISLE.*

Ako čitate ovu knjigu, sva je prilika da veoma volite
priče. Takođe, ako ste bar malo nalik meni, verovatno
volite da ih izmišljate i zapisujete.

Većinu sadržaja ove knjige izmislila sam kad mi je bilo
sedam ili osam godina. Stalno sam zurila niz otvor odvodne
cevi i govorila: „Mi prosto nemamo pojma šta je tamo
dole.“ Ali volela sam veštice, pa sam zamislila ogroman,
čudan, veštičji svet ispod cevi – i odatle je potekla ideja za
Cevozemlje!

(Takođe sam zamislila kako Viki izleće iz cevi i štipa me
za nos dok perem zube.)
NAJBOLJE ŠTO SI IKAD ZAMISLILA.*

Zato, ako imate ideju za priču ili izmišljate likove i
čudne svetove, držite ih čvrsto! Zapišite ih! Nikad ih
nemojte zaboraviti jer su vaše ideje fantastične. I ko zna?
Možda ćete jednog dana poželeti da ih pretočite
u knjigu.

Želim vam sve veštičje najbolje i SVETIUCAVI PRAH!*

Šibel

RATOVI VEŠTICA

Šibel Paunder

Ilustracije: Lora Elen Anderson
Prevod sa engleskog: Maja Kostadinović

Naziv originala:
Sibéal Pounder
WITCH WARS
Illustrated by Laura Ellen Anderson

Text © Sibéal Pounder 2015

Illustrations © Laura Ellen Anderson 2015

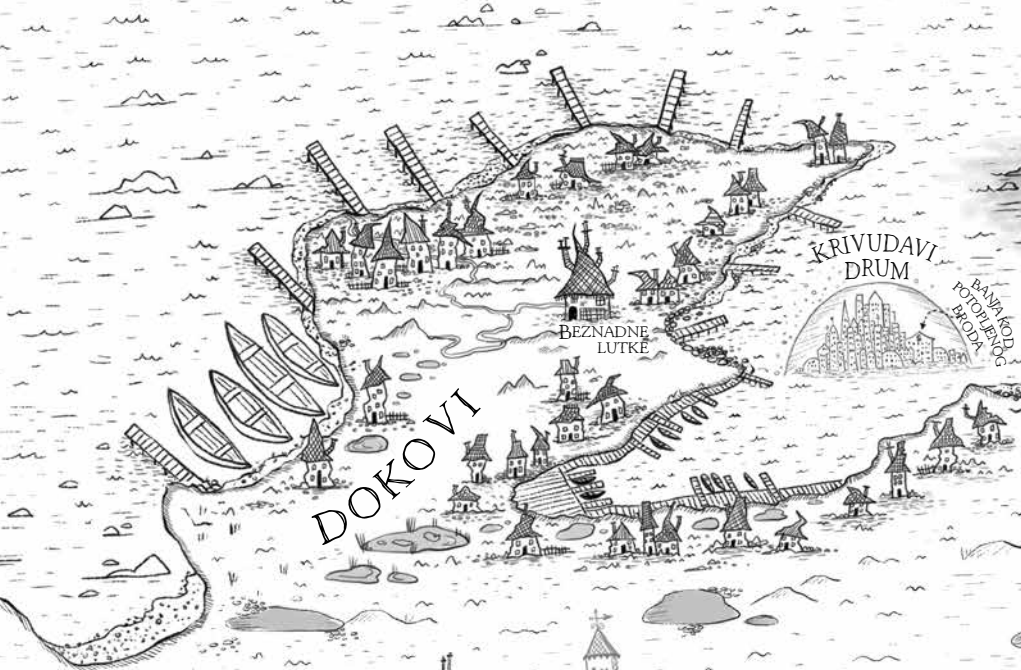
This translation of Witch Wars is published by Propolis Books by arrangement with Bloomsbury Publishing Plc.

Translation © 2019 za srpsko izdanje Propolis Books

Sva prava zadržana.
Preštampavanje i umnožavanje zabranjeno u delovima i u celini.

Za Emlin i Šinejd – S.P.

Za Mari – L.E.A.

DOKOVI

KRIVUĐAVI
DRUM

BEZNADNE
LUTKE

BANIJA KOD
POTOPRIJEC
BROLJA

LIPOVA KUĆA

BLISTO
GRAD

KOLAČI PITE
I TO BI
BILO TO

Kloparsalo

BLISTOGRAD

TAVERNA
SOM I POMFRIT

DŽEMT
MACKE

MUČIČI

DŽEM

DŽEM

KOD
KOTLIČA

PEĆINE

CEVOZEMLJE

BISERNI
VRH

AKADEMIJA
BISERNOG
VRHA

RESTORAN
MALI
LIST

ŠUMA

MESTO GDE JE PRVA
VEŠTICA SLETELA
U
CEVOZEMLJE

DOLIVUD

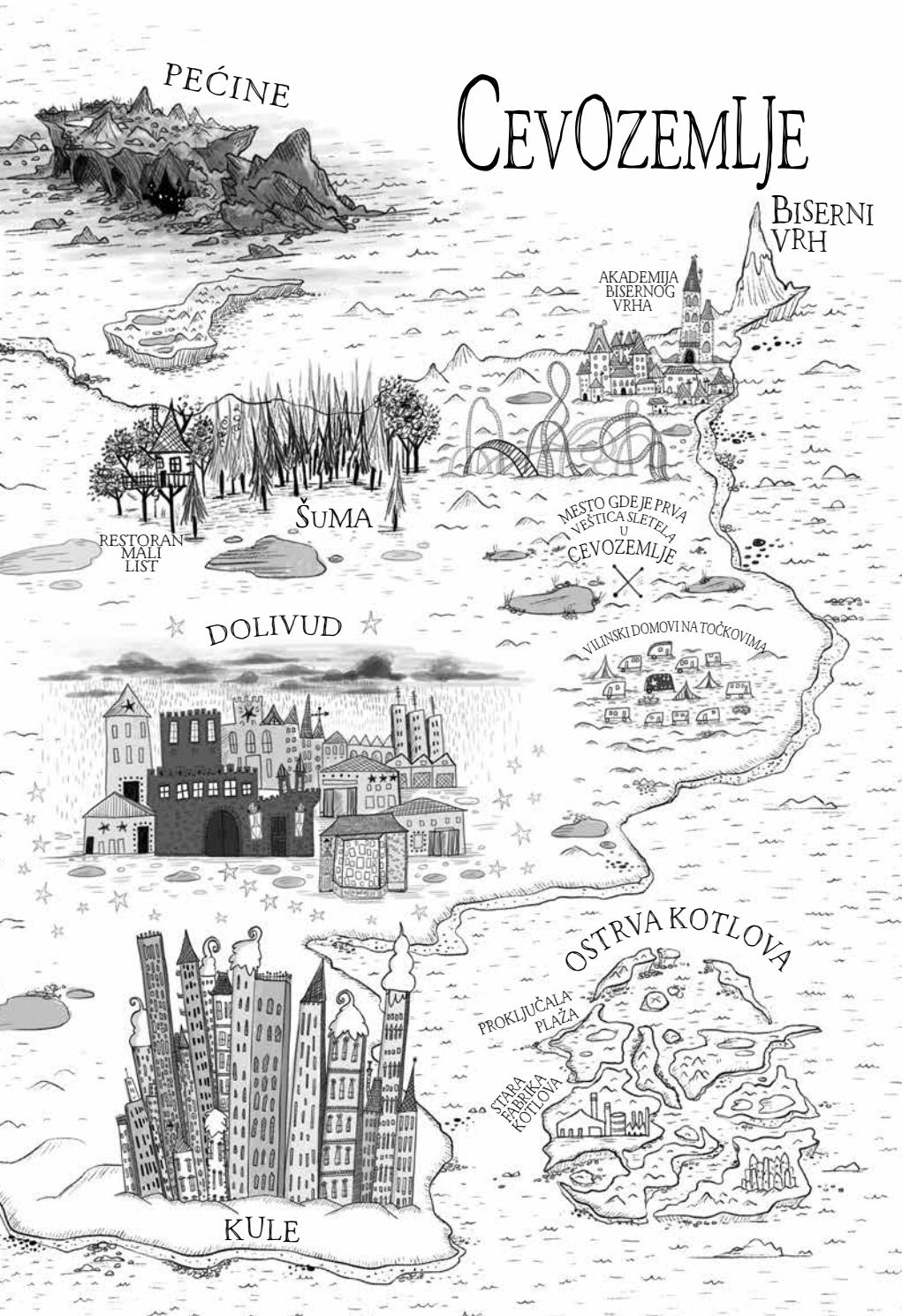
VILINSKI DOMOVI NA TOČKOVIMA

OSTRVA KOTLOVA

PROKJUČALA
PLAZA

STRANA
FABRIKA
KOTLOVA

KULE

Prolog

Od pamtiveka su veštice vrebale na ovoj planeti.
Krčkale su čarobne napitke u svojim kotličima
i jurile nebom na metlama. Cerekale se.
Bacale kletve. Imale mačke.

Većina ljudi misli da su veštice veoma zle,
da nose dronjave crne haljine, šiljate šešire
i da imaju ružne noseve, ali to je
pretežno besmislica i samo deo priče.
Istina se, ako je potražite, krije
duboko ispod odvodnih cevi...

Niz odvod

Na dan kada ova priča počinje bilo bi veoma teško uočiti vilu Viki. Haljina joj je možda bila široka i kosa podignuta u raskošnu punđu, ali ona sama jedva da je bila veličine malog krompira.

Oprezno je koračala preko travnjaka s velikim, lelujavim listom ispred sebe. Nije želela da je vidi vlasnica bašte jer je gospođica Bajalica grozna starica, smrknutog lica, koja nosi cipele broj 45. Da je videla Viki, istog trena bi je zgnječila.

Viki i njen list imali su misiju. Neko veoma značajan nalazio se u šupi u dnu bašte gospođice Bajalice. Taj neko bila je devojčica po imenu Veja Smaštica.

„Ti!”, reče Veja, pokazujući ka pužu koji je klijuzio preko stare, kamene sudopere. „Bićeš zvezda moje predstave! Igraćeš ulogu Beril, ambiciozne plesačice koju muči ozbiljna štucavica.”

Veja je već satima bila u šupi. Otkad zna za sebe, zla gospođica Bajalica je njena starateljka i Veja je brzo naučila da joj se sklanja s puta. Kad to ne bi činila, starica bi je terala da ušiva rupe na njenim odvratnim, grubim haljinama. Ili bi je primorala da trči gore-dole po bašti u njenim orijaškim, ružnim cipelama, dovikujući nešto poput „BRŽE!” i „O, NISI SE VALJDA SAPLELA?” s prozora kuhinje.

Veja je obasjala puža lampom.

„Bićeš najbolja glumica koju je svet ikad video!”, uzviknula je.

Viki je uzdahnula kad je osmotrila scenu.

Ne zato što je konačno pronašla Veju, nakon dugog i opasnog puta, koji zamalo da se završi

time što će je pojesti pas.

Ne, Viki je uzdahnula zato što je obožavala glumu!

Uprkos sićušnoj građi, Viki je bila velika zvezda u svetu šou-biznisa. Svi su je zvali Veličanstvena Vila Viki (ime je sama smislila). Bila je voditelj brojnih emisija koje su pobrale nagrade, kao što su *Kako kuvati za majušne ljude* i *Zdrobljeni i spljeskani*, a igrala je glavnu ulogu u predstavi *Svetlucava Su* – tragičnoj drami o sićušnoj dami po imenu Su, koja je posula sjaj po kosi i posle nije mogla da ga se otarasi.

„Glumica, kažeš!”, reče Viki, nateravši Veju da poskoči.

Veja je zurila, otvorenih usta, u majušnu osobu koja je koračala preko šupe i popela se – veoma negraciozno i silno gundajući – uz nogar njene drage, stare stolice za ljuljanje.

Viki je pružila ruku.

„Veoma mi je drago što smo se upoznale, Veja!

Tako se izgovara, Veeeeja, zar ne? Tako sam i mislila! Imena mi odlično idu od ruke, kao i apsolutno sve ostalo. Ja sam Veličanstvena Vila Viki. Ti me možeš zvati Viki. Ili Veličanstvena. NEMOJ NIKAD SAMO VILA. To mrzim.”

Veja je, sasvim opravdano, pomislila da je poludela. Ili prosto zaspala.

Ispod oka je zurila u sićušnog stvora s punđom u obliku košnice, a zatim pogledala puža radi ohrabrenja, ali on je već klizio preko poda kao da tačno zna ko je Viki i upravo pokušava da pobjegne.

„Smatram”, rekla je Viki, pokazujući na puža, „da ona ne treba da igra glavnu ulogu. Ljigava je i ne obraća pažnju.”

Mahnula je stopalom i na glavi puža pojavila se košnica kose nalik njenoj.

„Tako je mnogo, *mного* bolje”, reče.

Veja je počela da paniči – puž ima *kosu*! Ne bilo kakvu kosu, već košnicu savršeno uredne

kose! Naglim pokretom ruke oduvala je vilu sa stolice za ljuljanje. Bila je to trenutna reakcija.

Viki se zanosila levo-desno u pokušaju da se zaustavi.

„Da li si me ti to upravo zveknula?“, breknula se. „Krajnja uvreda!“

Veja je izbegavala da je pogleda u oči i umesto toga je osmotrila puža. Nije bila sigurna, ali učinilo joj se da odmahuje glavom.

„VEŠTICAMA NIKAD NIJE DOZVOLJENO DA UDARAJU VILE. TO JE ZAKON“, zagrmela je Viki.

„Žao mi je!“, uzviknula je Veja. „Mislila sam da nisi stvarna i da sam to umislila! Ne moraš mi govoriti da sam veštica.“

„Da, moram“, reče Viki, lebdeći ispred Veje s rukama na kukovima. „Zato što ti jesi jedna.“

„Jedna šta?“, upita Veja.

„Jedna veštica“, reče Viki vrteći se u vazduhu tako da joj se široka haljina upetljala u krila, pa

se srušila na pod.

„DERIŠTE!”, začulo se urlanje preko bašte. „Vreme je da izađeš iz šupe. Večera je spremna!”

Veja je uznemireno bacila pogled kroz prozor. „Ako si stvarna, mada još nisam uverena da jesi, bolje je da sada odeš. Gospođica Bajalica je grozna starica i učiniće ti nešto užasno, gadno, bolno.”

Viki ju je ignorisala i nastavila da se vrti u vazduhu. „Šta jedeš za večeru?”

„Surutku”, uzvratila je Veja sa uzdahom. „Uvek samo surutku.”

Viki je razmislila o tome na trenutak. „Kako se pravi ta surutka?”

„Nađeš komad starog, buđavog sira i staviš ga u ključalu vodu”, reče Veja s tužnim izrazom lica.

Viki se spustila niže i sletela na sudoperu. „Plašim se da nemamo surutku u Blistogradu – imamo uglavnom kolače.”

Veja je zurila u vilu. „Blisto-šta?”

„Bliiiiistooooograaaaaad!”, klicala je Viki, mašući rukama kroz vazduh.

Veja je slegla ramenima. „Nikad nisam čula za to mesto.”

„Ali ti si veštica”, odvrati Viki.

„Nisam veštica!”, ciknula je Veja.

„Baš jesi!”

„Nisam!”

„Definitivno jesi”, Viki je klimala glavom. „Čak i tvoje ime to tvrdi.”

